

De Moelial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 10de jaargang - nummer 2 - maandag 16 november 1992.

Editoriaal. - Ah, verkiezingen, verkiezingen! Eindelijk nog eens echte verkiezingen aan de VUB. Want ge kunt toch niet met goed fatsoen beweren dat die er de laatste jaren geweest zijn. Eén lijst die zoveel geld en steun van de kringen had, dat die niet anders kon dan verkozen worden bij gebrek aan serieuze tegenlijst (een paar loslopende onafhankelijke en enkele verdwaalde MLB-ers niet te na gesproken). Maar nu, dames en heren! Wie zegt er dat de **democratie** erop achteruitgaat?! Een ware overspoeling met bombastische drukwerkjes, flitsende affiches die u de hemel op aarde door verandering, behoud of revolutie beloven, al of niet vrolijk door de tegenpartij overplakt. Verheug u in de heropleving van de **democratie** in VUBeke!! Het boekje van Deschouwer "Hoe melig is democratie" of zo iets heeft blijkaar toch wonderbaarlijke resultaten gehad. Voor De Moelial zijn de gevolgen natuurlijk minder interessant: Ons Blad wordt geteisterd door ellenlange verkiezingspropagandatekstproducerers. En bovendien heeft onze ierbeminde en zachtmoedige coördinatrice (god heeft haar ziel) afscheid genomen omdat ze zich door een ander kortzichtig individu heeft laten verleiden om op een (wij zeggen lekker niet welke) lijst te gaan staan. Tussendoor: gezelschapspelletje: maak uit de artikels in deze Moelial op welke partij deze objectieve kwaliteitskrant ondersteunt. (opm. Jama is geen partij). Enfin, genoeg geleuterd. Ziet op zijn minst dat ge gaat stemmen, nu ge nog moogt. Met al die rijkswachtoestanden op de campus en het Vlaams Blok buiten de muren zou het schone liedje wel eens rap gedaan kunnen zijn. Al zouden sommigen onder ulieden het verschil wellicht niet eens opmerken.

de redactie

Rijkswacht op de campus: deel 2 Godsmoordenaars gepakt nabij KK

Zondagnacht. 2.00u. Na het overigens zeer goede optreden van de Assassins of God (AOG) in het Kulturkaffee, gingen ondergetekenden met de chauffeur en de manager van de groep nog even de bestelwagen parkeren om dan te genieten van een verdiende nachtrust. Maar wat gebeurt er tot onze grote verbazing: komen er daar zomaar 5 GOLFjes (GTI-kes volgens Wouter) van de Rijkswacht met gedooft lichten de campus opgereden. Groter werd onze verbazing toen wij blijkbaar het doelwit waren van de arm der wet. Zo'n 15-tal gendarmen springen uit hun wagens (zie Miami Vice) en vroegen ons dingen zoals: "wat doet gij hier?", "Oeaaar kaat kij naartoe?" (deze gendarm was het nederlands niet zo goed machtig) en "Vanwaar komen jullie?". Toen deze vragen blijkbaar goed werden beantwoord, wij konden immers bewijzen dat we uit het KK kwamen, werd er besloten onze identiteitskaarten op te eisen. Op onze vraag "Jullie mogen hier normaal toch niet komen, dit is privé-terrein, niet?" kregen we de wedervraag "En dan?" terug. Om te voorkomen dat we zouden weglopen, zette een gendarm

zijn auto in onze richting en zette zijn volgsport aan. Na een tijd kregen we onze identiteitskaarten terug en zetten onze dappere beschermers van de nationale veiligheid hun tocht verder. Gelukkig konden onze buitenlandse vrienden van de AOG nog enig begrip tonen voor deze gast-vrije ontvangst.

Bij navraag, bij zowel de bewaking als de dienst Kultuur, bleken de eersten van niets te weten. Dienst Kultuur wist ons te vertellen dat de rijkswacht toelating heeft gekregen om op de campus te komen wanneer ze dat zelf willen. Voor meer informatie werd doorverwezen naar de directeur-generaal van de VRIJE Universiteit van Brussel.

De B.L.O.-staph, Phrank en Phreddy

nvdr: Daar we ons wegens een gebrek aan mankracht niet met volle overtuiging op deze vreemde veiligheidszaak hier op de campus konden werpen, volgt in één van de volgende Moecials een diepdedossier over dit fenomeen.

De VUB-bewakers

Recht op antwoord

Met dit schrijven zou de VUB bewaking graag reageren op het artikel "Rijkswacht op de Campus" in de Moelial nummer 15 van 7 oktober 1992. Bij deze wil de VUB bewaking de mensen op de Campus er attent op maken, dat op het ogenblik tijdens de dag (7 dagen op 7) en van vrijdag op zaterdagavond wordt bewaakt door de privé firma IMS (Intergrade Monitor Security). De andere nachten wordt de Campus bewaakt door de VUB bewaking. Deze bewakingsdiensten zijn gemakkelijk te onderscheiden aan hun kleur:

IMS groen, VUB blauw + de opschriften op de uniformen. Daar de feiten in het artikel "Rijkswacht op de Campus" gebeurd zijn van vrijdag nacht 18 september op zaterdag 19 september 1992, kan de VUB bewaking aan deze feiten geen schuld hebben. Hierbij hopen we dat de mensen die moeilijkheden hebben met de bewaking, in de toekomst voor een artikel wordt geplaast zich er van bewust zijn met welke mensen zij problemen hebben gehad en niet de verkeerde mensen de schuld in de schoenen schuiven.

De VUB-bewakers

"Wij zijn er voor Uw veiligheid..."

Zoals u ziet, beste lezer, vult het hoofdstuk Rijkswacht op de campus zichzelf spontaan aan, zonder dat wij overwerkte redactieleden er iets voor moeten doen. Nu zouden wij dit om die reden moeten toejuichen, ware het niet dat dit rijkswachtfenomeen een weinig welriekende tendens in onze maatschappij op onze campus introduceert, nl. de toenemende repressiviteit en intolerantie in naam van de hooggeroemde "veiligheid". Wij hebben nog niet gecheckt of het waar is dat het Rectoraat de rijkswacht carte blanche op de campus zou hebben gegeven, maar als dat zo is, heeft de studentenbevolking alle reden om gealarmeerd te zijn. Nog afgezien van het feit dat officieel geweld alleen maar meer geweld

veroorzaakt (de Geschiedenis kent ontelbare voorbeelden om dat te bewijzen), is het onvoorstelbaar dat de universitaire overheid in een tijd als deze, waarin de toch al zo uitgeholde academische vrijheid aan voortdurende aanvallen uit politieke en industriële hoek blootstaat, een dergelijke stap zou ondernemen en vrijwillig afstand doen van een van de weinige beschermende privileges, waarop de Universiteit tegenwoordig nog aanspraak kan maken. Dat wil niet zeggen dat bestaande problemen van kleine diefstallen en bagarre op sommige fuiven in het weekend in KK of BSG, niet bekeken moeten worden, maar het heeft geen zin om een verkoudheid met een pestbacterie te willen genezen. Daarom zijn wij ook erg blij met de

reactie van de VUB-bewakingsdienst. Een gesprekje leerde ons dat die mensen de ervaring hebben dat, wanneer men diplomatiek maar toch duidelijk optreedt, en herkenbaar is als lid van deze universitaire gemeenschap, de problemen opgelost geraken, en niet alleen maar worden vergroot. Het is daarom onbegrijpelijk dat men de mogelijkheden van de eigen bewakingsdienst eerder afbouwt dan uitbreidt, ten gunste van flikken en andere Rambo's van buiten de universiteit. Het geldelijk argument weegt hier ons inziens niet op tegen de principiële bezwaren, want zo zal de universiteit zich, om met de woorden van de rector te spreken, zichzelf wel degelijk deze klap (met

Onderd kilo persen en een beetje compote Verkiezingskermis in Vubeke

De jaarlijkse verkiezingen voor de Sociale Raad (SoR) komen er weer aan. Sociale Raad, nooit van gehoord? Waddisdanuweer? Ver van mijn bed? Dan even opletten A.U.B.! Is het je al eens opgevallen waar je overal rondhangt aan de VUB als je niet een klaslokaal, labo of de bibliotheek helpt bevolken. Het zwembad, sportkompleks of het KK misschien? Het restaurant of kafetaria? Je kot op een van de kampussen, of de Nieuwelaan dan? Of hebben de omstandigheden je naar de jobdienst, gezondheidsdienst of SJERP gedreven? Neen? Dan is het nog niet zo dat het bestaan en de werking van de SoR je kouwe kleren niet kan raken. Niet alleen deze faciliteiten worden door de Sociale Raad onderhouden. Financiële tussenkomsten bij de inschrijvingsgelden, het verstrekken van leningen en sociale toelagen, het geldelijk draaiende houden van het BSG & de kringen, Studiekring Vrij Onderzoek, Dienst Cultuur en De Moelial worden ook door de Sociale Raad bekostigd. De SoR beheert hiervoor 1/3 miljard: 307 miljoen frank die over de verschillende geleidingen van de "Sociale Sektor Studenten" wordt verdeeld. In de praktijk vormen de studenten de meerderheid. Het maakt dus wel degelijk een verschil wie er over al die centen beslist. Het bepalen van de prijzen van huisvesting, maaltijden, medische consultaties, job- of sportkaart (zelfs die van de drankjes in het KK) vergen een visie; een kijk op zaken die verschilt naargelang er meer of minder aandacht naar deze of gene dienstverlening uitgaat. Maar niet alleen akcentverschillen onderscheiden (potentiële) SoR-vertegenwoordigers, ook toekomstvisie en de optie om wel of niet iets te veranderen aan de

werking en/of het bestaan van de huidige diensten is een fundamentele inzet voor de verkiezingen. Nu al stijgen de kosten (lonen, werking) voor het onderhouden van de Sociale Sektor Studenten sneller in verhouding tot de inkomsten. Het onderschrijven van een begroting is maar één middel waarmee een beleid wordt gevoerd. In welke richting de verschillende kandidaten denken om aan de VUB optimale voorzieningen mogelijk te blijven maken is ook voor jou van belang. Daarom: kom 17, 18 of 19 november stemmen! Vooreerst moet er een kworum behaald worden (1/4 van al de ingeschreven studenten) opdat de verkiezingen geldig zouden zijn en tenslotte zijn er verschillende kandidaten (3 lijsten) om 6 zijtes te vullen. Informeer je. Jij maakt het verschil. Afspraak 17, 18 en 19 november in het kafetaria.

Voor de "anciens" daarenboven...

Wie het in deze instellingen tot in tweede kan geschopt heeft, mag zich verheugen over zijn bijkomende politieke "bekwaamheid". Hijzij mag nl. een stem uitbrengen voor een fakulteitsvertegenwoordiger in de Raad van Beheer. Als 7 van de 42 leden kunnen de studenten hun stem laten horen bij het bepalen van "de hoge leiding van de universiteit" (org. stat. van de VUB, art 2), de exclusieve bevoegdheid van de Raad van Beheer. Vanzelfsprekend maken zij daar het mooi weer niet maar bij beslissingen over inschrijvingsgelden, examenreglementering of benoemeningen kunnen ze een doorslaggevend deel van een meerderheid uitmaken. Stemming in je fakulteit gedurende de SoR-verkiezingen. Ko-o-o-omen!

de matras laten) toebrengen. Wij roepen ieder lid van de Universitaire Gemeenschap op om deze inbreuk op de academische vrijheid niet te tolereren, en elk onterecht optreden van politie of rijkswacht - dat wil zeggen, alles wat niet te maken heeft met betrappping op heterdaad van een reël misdrijf, en zonder expliciete toelating van de academische overheid - af te wijzen (bv: niemand heeft het recht u op de campus aan een identiteitscontrole te onderwerpen) en aan te klagen bij het rectoraat. Verslag van dergelijke gevallen is bij ons ook steeds welkom, in het kader van de voorbereiding van ons veiligheidsdossier. Veiligheid op de campus is ons aller zaak, dames en heren, maar onze vrijheid nog meer. Waakzaamheid is wat dat betreft duidelijk geboden.

De redactie

Inhoud

Recht op antwoord	
Günther Van Lany	2
Onrecht spreken in Duitsland	2
Heidenen verstoren Leuvens Vlus-debat	2
Karl Kraus: Voorspel tot de wereldondergang	3
Verkiezingspropaganda	4-5
Kultuurkrant	6
Uitgerookt	7
Parochieblad	7
Objektief 479.917	7
Vrijzinnig Zangfeest	8
BSG-Agenda	8
Carpooling	8
Artsen in de 3de Wereld	8

De Mocial Günther Van Lany Recht op antwoord

In zijn artikel "Hoe alternatief was de studentenopeningszitting" (*De Mocial* n° 1) levert ene St-Germain zouteloos kritiek op de op 7 oktober door het BSG en VO georganiseerde alternatieve openingszitting van het academischjaar. Deze had tot doel om de (nieuwe) studenten kennis te laten maken met de verschillende overlegorganen van de VUB, waarin zij vertegenwoordigd zijn. Een zeer lovenswaardig initiatief, daar het de laatste jaren duidelijk begint te worden dat er al te veel over de hoofden van de studenten hen beslist wordt. En de enige manier om dit tegen te gaan is wat het initiatief beoogde: de studenten hun verantwoordelijkheid in de besluitvorming duidelijk te maken.

St-Germain maakt echter duidelijk dat de praktische uitvoering van dit initiatief veel te wensen overliet. De meeste aanwezigen zullen dit volmondig bijtreden: de zitting was langdradig, verwarrend en daardoor weinig doeltreffend. Daarover geen discussie dus. Pijnlijk is wel dat onze St-Germain in het midden van het artikel oneigenlijke argumenten aanhaalt om de zitting nog verder af te breken. Zijn kritiek op de 'charmantie dictie' van een van de sprekers wordt echter wel 'tactvol' verpakt door ze in de mond van ondergetekende te leggen. Ook zou ik de (dames en) heren van het BSG beteld hebben als "een berde saai-zakken die alleen maar klungelwerk kunnen afleveren".

Het staat buiten kijf dat ik, zoals de meeste aanwezigen overigens, kritiek had op de afwerking van de openingszitting. Dat neemt niet weg dat ik de competentie van de mensen van BSG zeker te hoog inschat om ooit te een dergelijke uitspraak - zelfs tussen pot en pint - verteld te kunnen zijn. Hier worden woorden in mijn mond geleegd, die compleet tegen mijn mening over het BSG indruisen. Ik wens dan ook volledig afstand te nemen van dit citaat.

En hetzelfde geldt nog in hogere mate voor mijn vermeende kritiek op de

dictie van een van de sprekers. St-Germain verwacht inhoudelijke (en opbouwende) kritiek, die ik inderdaad op deze lezing geleverd heb, met het simpel en goedkoop afbreken van de persoon in kwestie. Aan dat laatste heb ik persoonlijk niet de minste behoefte, maar dat gaat blijkbaar voorbij aan St-Germain. Het getuigt dan ook van een elementair gebrek aan tact van zijn kant dat hij dit thema aansnijdt.

Wat me echter het meest stoort, is dat St-Germain zes personen (waaronder ondergetekende) met naam en toenaam in zijn artikel vermeldt, terwijl hij niet eens het lef heeft om het met zijn eigen naam te ondertekenen. De onthulling komt dus aan mij toe: naar goede bron gaat het om ene Egwin Gonthier, die evenals ik in de tweede kandidatuur communicatiewetenschap zit. Hij acht zich daardoor blijkbaar goed geplaatst om mij als "coming man in het praesidium van Perskring" te betitelen. Dit is een veel te grote eer. Het Persbestuur kent geen "coming men" of "coming women"; we komen liever samen vooruit.

Kortom: kritiek op de openingszitting 'mooit kunnen'. Als die kritiek gefundeneerd is, is het niet nodig om hiervoor andere mensen je eigen woorden in de mond te leggen. Ook een pseudoniem kun je dan achterwege laten. Nog meer woorden vuil maken aan deze affaire zou de lezers volgens mij slechts vervelen. Maar, mijn beste St-Germain, ik ben steeds bereid om met u tussen pot en pint over journalistieke deontologie te discussiëren. De eerste pint is voor mijn rekening.

Günther Van Lany

Antwoord van St.-Gé:
De *Mocial* hanteert een deontologische code waarbij een artikel onder pseudoniem wordt geplaatst als tenminste één redactioneel de ware identiteit van de auteur kent. En wat het leggen van m'n eigen woorden in andermans mond betreft: daar heb ik geen enkele behoefte aan; in m'n eigen grote muil is plaats zat.

Deutschland, Deutschland über alles Onrecht spreken in de Bundesrepublik

De frisse politieke evolutie die de laatste jaren Europa teistert, uit zich niet alleen in direct zichtbare verschijnselen zoals de opkomst van rechte partijen en toenemend racisme. Minstens even gevaarlijk is de steeds verdergaande sociale afbraak en de ert mee gepaard gaande sluipend toenemende repressiviteit van het staatsbestel in naam van de "veiligheid van de burger". Dit kan meerdere oorzaken hebben en zich op verschillende manieren uiten, maar een altijd terugkerend ingrediënt is de duidelijker wordende intolerantie tegenover politiek radikaal andersdenkende groepen in de maatschappij. Immers, hoe minder het staatsbestel zijn democratische prestaties waarmaakt, hoe noodzakelijker het wordt om degenen die dit feit aanklagen het zwijgen op te leggen. In Duitsland, dat door zijn economische macht mee de politieke evolutie in Europa bepaald, is deze ontwikkeling, ondanks de schijn van het legended, reeds verder voortgeschreden dan in de meeste andere Europese landen. De specifiek politiek-historische context van dat land heeft daar natuurlijk alles mee te maken, maar het is hier niet de plaats om daar na verder op in te gaan (in een volgende *Mocial* zal de politieke situatie in Duitsland meer diepgaand behandeld worden). Belangrijk om weten is wel dat de Duitse universiteiten, in de jaren '70 reeds geteisterd door de *Berufsverbote*,

sinds de invoering van het *Hochschulbaugesetz* (het Coensdecreet is daartegen maar slappe koffie) op het eind van de jaren '70 politiek zeer sterk aan banden zijn gelegd. Professoren of studenten(organisaties) kunnen slechts politieke standpunten innemen indien ze de *Freiheitlich-Demokratische Grundordnung* (d.w.z. de burgerlijk-kapitalistische maatschappijordening) op geen enkele manier fundamenteel in vraag stellen. Groepen die dit op volledig vreedzame wijze! - wel doen, worden openlijk vijandig bejegend en, indien mogelijk, gecriminaliseerd. De *Bund gegen Anpassung* is een Marxistische discussiegroep, die actief is o.a. aan de universiteit van Freiburg. Eén van hun voornaamste activiteiten is het aanklagen van de zgn. *Godslasteringsparagraaf* die sinds 1986 terug deel uitmaakt van het Duitse strafwetboek. Het werken is hun in het verleden onmogelijk gemaakt door het weigeren van lokalen voor lezingen door de academische overheid, of door het in elkaar slaan van boeken- en infostandjes op last van de officiële studentenorganisatie *Asta*. Deze mensen staan nu in Mainz terecht omdat zij het - onwettig! - afschrijven van hun affiches door *Asta*-leden probeerden te verhinderen. De affischeafschrijvers zijn de kroongetuigen tegen de *Bund*-leden in deze zaak, die op een totaal partijdijge wijze door de rechtbank wordt ge-

Opinie Oud-voorzitters SoR luiden de alarmbel

De lijst *vabratie* vroeg aan de ex-voorzitters van de Sociale Raad (de eerste 6 vanaf het bestaan van de VUB) zelf eens hun mening over de evoluties in de Sociale Raad te schrijven. Zie hier het resultaat:

Toen destijds de VUB uit de ULB ontsproot, opteelden de toenderdijg regerende VUB-beleidsmakers voor een vrijzinnige, Vlaamse maar ook sociaal toegankelijke universiteit. Ten einde dit objectief te realiseren werd destijds binnen de beleidstructuren van de Raad van Beheer de "Sociale Commissie" opgericht, die zich met adviezen ontfemde over wat toen een nogal verscheiden en organisatorisch verspreide sociale sektor was: nl. een amalgaam van enkele diensten (bv. Huisvesting en Restaurants, de Sociale Dienst Studenten, e.a.). In de Sociale Commissie, die een louter adviserende functie had naar de Raad van Beheer toe, zetelden 4 studenten.

Evolutie naar de huidige vorm
Aan de werking van de Sociale Commissie ontsproot uit een oude verzuiching naar meer éénheid van organisatie en leiding, het idee om de verschillende diensten te groeperen en te structureren.
Er werd beslist tot het oprichten van een "ruime" sociale sektor, die zou

worden bestuurd door een door de Raad van Beheer gedelegeerd orgaan, met name de Sociale Raad.
Aangezien de sociale sektor in hoofdzaak ten dienste zou staan van de studenten, was het niet meer dan logisch dat de vertegenwoordiging van de studenten in de Sociale Raad navenant zou zijn. Konkreet zou de kern van de Sociale Raad Studenten als volgt worden samengesteld: zes student-leden, rechtstreeks verkozen door de studenten, twee afgevaardigden van de Raad van Beheer, twee afgevaardigden van het personeel, de rektor en de voorzitter van de Raad van Beheer (of door hen aangestelde plaatsvervangens). Het is pas sinds studenten zelf voorzitters en ondervoorzittersstoel gingen bezetten dat de mogelijkheid tot feitelijk zelfbestuur door de student kon worden verwezenlijkt.

Beleidsvisie: een voorwaarde zonder dewelke niet
Eén vereiste die aan dat zelfbestuur dient te worden gekoppeld is wel dat het geveerde beleid geruggesteund wordt door een duidelijke en koherente visie vanwege de studenten.
De beleidsopties die door de Sociale Raad werden opgesteld in 1981-'82 geven dan ook een éénduidig inzicht in dergelijke visie. Zo moest de sociale sektor aan alle studenten de mogelijkheid bieden op een optimale manier aan de universiteit te

verblijven, te studeren en zichzelf verder te ontplooiën. Bovendien moest de Sociale Raad een rol spelen in het demokriseringsproces van het onderwijs, waakzaam zijn tegenover de overheidspolitieke terzake en zodanig actie hierrond voeren; tenslotte moest het imago van de VUB als dynamische, democratische, progressieve en vrijzinnige universiteit worden gevestigd of bevestigd.
Ten einde deze streefdoelen

daadwerkelijk te realiseren diende een duidelijk financieel beleid te worden gevoerd, dat kon worden aangewend als een onontbeerlijk beheersinstrument dat er voor zou zorgen dat het geveerde beleid kon worden aangehouden door de toekomst niet te hypothekeren. Nochtans was het voeren van een voorzichtige investeringspolitiek in het kader van de uitbouw en ontwikkeling van een degelijke sociale sektor onontbeerlijk.
Het is vanuit deze optiek dat gedurende meerdere jaren door de Sociale Raad een duidelijk omschreven beleid met betrekking tot de ontwikkeling van de sociale sektor aan de VUB werd gevoerd. Een beleid dat inhield dat de betrokken studenten zich effectief voor de verbetering van de sociale sektor inzetten.

Dit vereiste het innemen van duidelijke standpunten, die niet steeds met de ideeën van andere instanties of personen van de VUB dienden overeen te stemmen.
Een tendens die zich de laatste paar jaar blijkbaar niet kan voortzetten. Van initiatieven vanuit de Sociale Raad was er de voorbije jaren nauwelijks sprake. Er was immers ook nooit een beleidstekst. Waren er al initiatieven, dan kwamen die van de administratie (het personeel dat in de sociale sektor werkt) en niet van de in de Sociale Raad verkozen studenten.

Erik Verrept, voorzitter SoR
1982+1983.
(1e student-voorzitter)
Erwin De Clerck, voorzitter SoR
1984.
Erik Goubin, voorzitter SoR
1985+1986.
Geert De Ruyck, voorzitter SoR
1987.
Erik De Leye, voorzitter SoR 1988.
Geert Baetens, voorzitter SoR
1989.

Memorandum aflevering 2856

Heidenen verstoren Leuvens Vluis-debat

Samen met enkele oudgedienden van de VUB-studentenvertegenwoordiging, trok dit nietig persoonje naar een debat aan de oudste universiteit van het land, de KUL. Het moest een gezamenlijke avond worden omtrent het (ja, ja, nog maar eens) Memorandum on Higher Education, letwat te laat gekomen dorpelden wij de gewijde stilte binnen van de grote aula, waar heel wat verontruste blikken ons onthaalden. Over de inhoud van de zaak zullen we het nu niet hebben, ze wordt de *Mocial*-lezer al tot vervelens toe in de strof geduwd. De houding van de Leuvense studenten is des te interessanter. Dit debat moest één van de democratische consultaties van de studenten omtrent het Memorandum zijn. Van enig democratisch debat viel hier echter niets te merken. Het debat werd met elegante, doch strakke hand in goede banen geleid. Eerst lichtten enkele specialisten ons in over de aard van het Memorandum en haar gevolgen voor de universiteiten. Dat men het niet aandurfde om tot de kern van de zaak door te dringen zal waarschijnlijk niemand doen schrikken. Maar toen wij, bescheiden studentjes uit de heidense Brusselse Augustaal, het aandurfden om wel tot de fundamenten door te

dringen, verweet men ons onbeschoftheid. Waar balen die VUBers toch de pretentie vandaan om onze prachtige show te verstoren, gewoonweg onbeschaamd. Bij onze eerste interventies had nog niemand door dat wij uit de goddeloze universiteit van Brussel kwamen. Maar toen Prof. Frank Delmartino een albaast een lofde afstak over 'onze' universiteit, vond Karin Verelst het iets te gortig worden en maakte duidelijk dat wij niet opgenomen waren in de moederschoot van 'onze' universiteit. Toen sloeg de stemming in het publiek om. Waar men ons eerst als wezen van een vreemde planeet aanzag, ongeveer zoals de amazone-indianen moeten gekken hebben toen ze voor het eerst een blanke zagen, werd de sfeer na enige tijd welhaast vijandig t.o.v. de Brusselse indringers. Van een open, kritische en vooral pluralistische houding gesproken. Het opvallendst van deze hele debatavond was wel de vanzelfsprekendheid waarmee de Leuvenaars aannamen dat er met hun eisen rekening zou gehouden worden, net alsof zij enigszins opgewassen zouden zijn tegen de machtige industrieobby.

Karin Verelst

Marquis de Bourquin

Karl Kraus en het Weense Fin de siècle.

Voorspel tot de wereldondergang (deel 2)

door Karin Verelst

Het oergezicht van de "laatste mens"

In de jaren 1908-1914 culmineert Kraus' satirische analyse in een omvattende cultuurkritiek. De optimistische ondertonen uit het vroegere werk verdwijnen; de hoop op hervorming verandert in het inzicht van de onvermijdelijkheid van de totale catastrofe. Kraus' persoonlijke standpunt wordt na zijn desillusie in de sociaal-democraten meer behoudsgezind. Dit gaat gepaard met een ontmaskering van het door nagenoeg alle ideologische gepropageerde vooruitgangsideaal als zelf-contradictorisch: de tegenstelling tussen de anachronistische geesteshouding van zijn tijdgenoten en de industrieel militaire expansie creëert een *mensentype* dat niet meer in staat is zich de gevolgen van zijn daden bewust te worden. Zijn kritiek richt zich op de romantische verheerlijking van de nieuwe techniek en de commercialisering van het menselijk leven. De vernietiging van de menselijke persoonlijkheid door de reductie van het individu tot een "consument" krijgt gestalte in de overwoekering van het stadsbeeld en de kranten met reclameadvertenties, die als een "Sinflut des Merkantulismus" uide de Menschheit herein" losbreekt. Zij dringen, net als de militaristische propaganda, in het onderbewustzijn van de mensen door om er onherstelbare schade aan te richten.

Da ich aber von dem inbrünstigen Glauben durchdrungen bin, dass die heutigen Tage lebende Menschheit wirklich nur (...) aus dem Annoncenteil desertiert oder beurteilt ist, um seiner Idee in Freiheit zu dienen; da ich dieser Kämpferstrassengeschichter wirklich in keiner andere Rubrik des Lebens tun könnte und absolut überzeugt bin, dass wir am Ende der Zeiten stehen und ein höheres Wesen die irdische Schöpfung nicht mehr als das aufgeschlagene Buch, sondern als ein vielfach verbobenes, von Druckfehlern wimmelndes, nur in den Annoncenbildern lesbares, einem kosmischen Abriss vorbehaltens Montagsblatt besieht: so berubig alle Schrecknisse, die die Entwicklung des Gefühls des Betrachters vorstellt, der Gedanke an das Ende! (F 357-9: 32)

Hiermee hangt samen de kritiek op de aanbidding van de techniek in een maatschappij die mentaal in de vroege jaren 1800 leeft. De mensheid spendeert haar intellectueel kapitaal aan het uitvinden van nieuwe machines zonder na te denken waarvoor ze moeten dienen of wat hun gevolgen kunnen zijn.

Kein Atemholen bleibt der Kultur und am Ende liegt eine tote Menschheit neben ihren Werken, die zu erfinden ihr sofiel geist gekostet hat, dass ihr keiner mehr übrig blieb, sie zu nützen.
Wir waren kompliziert genug, die Maschine zu bauen, und wir sind zu primitiv, uns von ihr bedienen zu lassen.
Wir treiben einen Weltverkehr auf schmalspurigen Gebirgsbahnen. (F 261-2: 1)

Dit betekent niet dat technische vooruitgang op zichzelf noodzakelijk slecht is. Een simplistische "terug naar de natuur"-houding is even gevaarlijk als de verheerlijking van de vooruitgang. Maar het ontbreken van de noodzakelijke geestelijke kwaliteiten - een diep denken, menselijkheid en respect voor de harmonie in de natuur - om die ontwikkeling op een gezonde manier te laten gebeuren zal de ontmenselijking van de samenleving voor gevolg hebben, en is voldoende grond voor het verwerpen van een technologische beschaving die compleet van de rails is geschoten. Het samenspel van deze sociale, commerciële en ideologische factoren heeft in Kraus' visie tot het ontstaan van een minder-dan-menselijk mensentype in alle bevolkingslagen geleid, dat over geen enkel geestelijk zwaartepunt meer beschikt en daardoor gedachtenloos tot elke monsterechtheid in staat is. Dit noemt hij "het oergezicht van deze eeuw", en hij identificeert het in alle hoeken van het dagelijkse leven.

Und aus den letzten Ecken eines Zeitungsblattes, das noch unter meiner Lektüre liegt, lugt mir, da ich sie durchfliege, schon die Judasfratze des Jahrhunderts hervor, immer dieselbe, ob es sich um den Journalisten oder der Mediziner, der baussier oder den Sozialpolitiker, der Spezieskommissar oder den Ästhet handelt. (...) Ich habe diese unselige Fähigkeit, sie nicht unterscheiden zu können, und ich agnosziere das Urgesicht, ohne dass ich mich um die entlarrende mimie. (F 303-4: 39)

Naamte 1914 dichterbij kwam werd Kraus' onbehagen meer concreet een voorgevoel van het uitbreken van een totale oorlog. Hijzelf had gepoogd zijn positie als satiricus in het monstertentoonstelling circus scherp te stellen en compromissloos te behouden. Dit was niet probleemloos gegaan. Zijn zoektocht naar een aangrijpingspunt had hem - als Jood! - tot bij de katholieke kerk gevoerd, die hij later weer verliet. Ook wilde hij het geloof in de redbaarheid van de bestaande instituties nog niet volkomen opgeven. De innerlijke tegenstellingen waaronder hij leed, verscherpten alleen maar zijn gevoeligheid voor de maatschappelijke onderstromen die het uitbreken van de oorlog hoe langer hoe onvermijdelijker maakten.

Het verraad van de intellectuelen in het techno-romantisch avontuur

Er is veel geschreven over de periode die onmiddellijk aan de eerste wereldoorlog voorafging. Wat altijd terugkomt is de vreemde mengeling van euforie en ondergangstemming, een atmosfeer van gespannen verwachting. Het uitbreken van de oorlog in de zomer van 1914 scheen dan ook het effect te hebben van een reusachtige ontleding, die zich als een bliksemschicht voortplantte over het hele continent. In alle landen was het enthousiasme voor de catastrofe groot, overal scheen de oorlog ontvangen te worden als een grote zuivering die kort en krachtig zou zijn. De *frisse, vrolijke oorlog* deed de nationalistische en patriotische gevoelens hoog oplopen, honderdduizenden meldden zich vrijwillig en vol overgave aan voor deze *beldenstrijd*. Precies zoals Kraus voorzien had. Wat meer verbazing opwekte is de bijna algemene instemming van de intellectuelen over heel Europa. Het patriotische koor dat werd aangeheven door journalisten, schrijvers en dichters stelde de oorlog voor als een strijd voor de eigen beschaving en tegen het barbaarisme van de ander. In de meeste landen werden petitielijsten van de meest vooraanstaande kunstenaars die het uitbreken van de strijd verwelkomden door de propagandadiensten van de oorlogsministeries dankbaar in ontvangst genomen.

Er was evenwel een eigenaardigheid aan de situatie in de duistalige wereld. In tegenstelling tot Frankrijk en Engeland, waar toch een aantal vooraanstaande intellectuelen minstens afstand namen van de algemene euforie, en zich van in den beginne tot tegenstanders van het bloedbad verklaarden, was het unisono in Duitsland en Oostenrijk in de eerste maanden van de oorlog volledig. De complete intellectuele wereld, met inbegrip van grootheden als Max Weber en Thomas Mann, schaarde zich achter hun regering. *De enige uitzondering* hierop was de uigever/erige journalist van een kranie dat werd uitgegeven in Wenen, nl. Karl Kraus. Van in den beginne, eerst voorzichtig, later steeds meer vehement en ondubbeltzinnig, stelde hij de oorlog aan de kaak. De verbijstering over het gedrag van zijn collega's deed hem echter ook op zoek gaan naar de oorzaken van dit verraad, en het aanklagen van de inconsistentie van hun houding. Wat in de eerste fase Kraus' verontwaardiging zo groot maakte, was dat de romantiseerders van de oorlog, veilig in hun redactielokalen of achter hun bureau, de zegeningen van de strijd verheerlijkten, terwijl duizenden onschuldigen in naam van de door hen gepropageerde wazige idealen werden afgemaakt. Naamte de oorlog vorderde en de omvang van de catastrofe duidelijker werd, zal Kraus' kritiek fundamenteeler worden en uitmonden in de verwerping van de cultuur, die in naam van economisch eigenbelang idealen en mensenlevens op een nooitgeziene manier heeft misbruikt, en zal hij verlangen naar haar ondergang.

In de loop van dit proces wijzigt zich ook Kraus' politieke houding. Vanuit zijn standpunt van kunstenaar van oudsher conservatief en elitair zal zijn analyse van de mentale pathologie van zijn tijd zich ook uitbreiden naar de sociaal-economische verhoudingen die ervan de oorsprong waren, en de conclusies over de noodzakelijke hervormingen in socialistisch-republikeinse zin ook op dat vlak tot het einde doortrekken. Zijn uiteindelijke reflectie over de omvang van de catastrofe vindt haar neerslag in een vlak na de oorlog verschenen meesterwerk van het theater, *Die letzten Tage der Menschheit*. Hierin kritiseert hij ook zijn eigen houding en stelt de vraag naar de volledige omvorming van een beschaving, wier falliet door deze ramp onomstotelijk was aangetoond.

Deze ontwikkeling was echter ook in hem een pijnlijk en langzaam proces; niettemin verschilt zijn houding fundamenteel van die der anderen door zijn altijd menselijke stellingnames, en door de moed daar in een land, waar censuur en oorlogsrechtigheid het uitspreken ervan tot een *werkelijke* gevaarlijke daad maakten, steeds openlijk voor uit te komen. In de cruciale periode vlak na het uitbreken van de oorlog richtte Kraus' kritiek zich niet op het feit zelf van het uitbreken ervan, maar op de onmenselijke sfeer die erond werd gecreëerd. De voorstelling van de oorlog als een soort van heroïsche kermis maakte het onmogelijk het menselijk lijden dat hij veroorzaakte onder ogen te zien. Erger nog, diegenen die voor deze verbinding verantwoordelijk waren zaten terwijl de doden "heldhaftig" vielen, veilig in Wenen achter hun bureau. Dit wordt door Kraus (vanaf augustus 1914) in verband gebracht met de hoger beschreven vernietiging van het menselijk individu, waardoor de mens het vermogen tot inleving en inbeelding in het lijden van anderen verloren heeft. Hierop wordt door de technologen van de publieke opinie - hoofdverantwoordelijken voor deze toestand - handig ingespeeld om de mensen naar het slagveld te sturen.

Er (der Reporter) hat durch jahrelange Übung die Menschheit auf eben jene Stand der Phantastienot gebracht, der ihr einen Vernichtungskrieg gegen sich selbst ermöglicht. Er kann, da er ihr alle Fähigkeit des Erlebnisses und dessen geistiger Fortsetzung durch die mallose Promptbeit seiner Apparate erspart hat, ihr eben noch den erfolgreichen Todesmut einpflanzen, mit dem sie bineinrennt. Er hat den abglanz heroischer Eigenschaften zur Verfügung und seine missbrauchte Sprache verschönt ein missbrauchtes Leben...

Kraus onderzoekt ook de houding van Hugo van Hofmannsthal. Is zijn - ongetwijfeld oprechte - patriotisme een verontschuldiging voor de houding die hij aanneemt? De vraag is hier aan wie de schrijver loyaliteit verschuldigd is. Als deze vaderlandsliefde betekent dat men de misdaden van de oorlog (gasbombardeerten...) goedkeurt, dan verkiest Kraus zich bij de landverraders te scharen (F 473-83: 43). De eerste loyaliteit van de schrijver moet gericht zijn op zijn authentieke zelf, als kern van een ethische persoonlijkheid. Dat impliceert consistentie, niet het uit eigenbelang meedraaien met de wind, en intellectuele eerlijkheid. En die eerlijkheid wordt verkracht door het gebruik van bombastische rethoriek om menselijk lijden goed te praten. Maar dat is niet alles. Want achter de kwestie van de ethische principes ligt het meer structurele probleem van de ideologische functie van de literatuur. Reeds voor de oorlog had Kraus aangetoond dat in Oostenrijk literatuur functioneerde als facade. Nu werd het hem duidelijk dat de idealen die door de duistalige culturele elite naar voor werden geschoven, diende als ideologische camouflage van een economische expansieoorlog. Dit uitte zich in de voorstelling die men zich van de Duitse roeping had gemaakt: Duitsland moest de oorlog winnen om te verhinderen dat Europa zou uitgeleverd worden aan het ziellose angelsaksische kapitalisme. Het was de oorlog van de helden tegen de kruideniers. Kraus reageert hierop door erop te wijzen dat in naam van idealen de gruwelijkste misdaden gepleegd zijn. Hij gaat verder door deze mythe te doorprikken en de houding van de Engelsen superieur te vinden omdat ze tenminste vrij is van hypocrysie:

Es gibt Gegenden, wo man wenigstens die Ideale in Rube lässt, wen der export in gefäbr ist, und wo man so ehrlich vom geschäft spricht, dass man es nicht Vaterland nennen würde und vorsichtshalber gleich darauf verzichtet, in seiner Sprache ein wort dafür zu haben. Solches Volk nennen die Idealisten des Exports mit Recht eine Geschäftsnation. (F 406-12: 112)

Maar hij erkent eveneens de universaliteit van het economisch belang als veroorzaker van oorlog:

Menschheit ist Kundschaft. Hinter Fabnen und Flammen, hinter Helden und Helfern, hinter allen Väterlandern ist ein Altar aufgerichtet, an dem die fromme Wissenschaft die bände ringt: Gott Schuf den Konsumenten! (F 404: 5)

De kritiek van de romantische ideologie gaat gepaard met een hevige aanval op de imperialistische politiek van het keizerrijk: die komt voort uit economische vruatzucht en totaal verouderde concepties van *macht*. Deze politieke dimensie van het *techno-romantisch avontuur* dat de oorlog moest zijn, zal het rijk naar zijn ondergang voeren. Niet alleen de militaire en economische belangen, maar ook de volslagen incompetentie van de heersende politieke elite, in de eerste plaats de keizer zelf, zijn hiervoor verantwoordelijk. Dit zijn de stellingen die hij vanaf 1917 in het openbaar verdedigt. Intussen staat hij niet meer volledig alleen in zijn verwerping van de oorlog. Maar ook nu is hij de enige om - tegen zijn zin - de consequenties van zijn inzichten te dragen: Oostenrijk-Hongarije moet instorten, de oude orde moet volledig verdwijnen en een volledig nieuw - democratisch - regime dient geïnstalleerd. Niettemin gelooft Kraus niet echt dat de democratie een duurzame oplossing is. Het *oergezicht van de technocratie* zal immers ook in democratische regimes zijn vernietigingswerk verder zetten.

Es gibt keine Armbrust und kein Tyrannen: es gibt Technik und Bürokraten. Es gibt nur den Knopf, auf den das Plutokratische drückt. Aber da ist kein verantwortliches Gesicht. (F 14)

Zo zien we hoe een kunstenaar en een intellectueel, juist door zijn wil om zijn artistieke en menselijke roeping niet abstract maar uiterst concreet buiten de politiek om te vervullen, en die mogelijkheid ook voor zijn medemensen wil verdedigen, zichzelf gedwongen ziet de meest radicale politieke standpunten in te nemen en in daden om te zetten. Welke houding iemand ook aanneemt: afstandelijkheid of concreet engagement, als hij niet wil onderworpen worden aan de imperatieve van buitenuit, zal het er een moeten zijn van authenticiteit en verantwoordelijkheid.

Allan Janik en Steven Toulmin, *Het Wenen van Wittgenstein*. Boom, Amsterdam 1990.

Barbara Tuchmann, *De trose toren*, Bert Bakker.

Edward Timms, *Karl Kraus, apocalyptic satirist*, Yale Univ. press, London, 1986.

Karl Kraus, *Die letzten Tage der Menschheit*, Suhrkamp, 1986.

(Medegedeeld door Vernacular)

Be Careful!

The VUB is surrounded by a highway:

On it, accidents happen monthly, and people get killed. It's time we do something about this dreadful situation; especially since Belgium has the third highest road-mortality rate in Europe! The corner outside the Shamrock, where Vesalians cross daily, has witnessed some horrendous accidents - two years ago an English professor at the VUB was killed by a car... and the most recent accident is only two weeks old. A petition with over 500 signatures already exists, pleading for a solution. You can help by adding your name on it. The solutions are easy and cheap:

- Road bumps**, like those on the VUB campus, forcing cars to slow down for the Zebra crossing.
- A more visible crossing**: the sidewalk should be enlarged, the small street should be made one-way, so that the whole area is no longer so unpredictable.

Sign up at

- The Shamrock
- Azart
- De Moeial
(It could save your life)

VERKIEZINGEN RAAD VAN BEHEER
FACULTEIT LETTEREN EN WIJSBEGEERTE

"Anderen beloven de hemel op aarde,
wij blijven met beide voeten op de grond."

Peter Goyvaerts en Jo De Ro,
de twee enige écht onafhankelijke kandidaten

Of ze nu viberen, voor studenten zijn, of aanhangers van Marx, alle kandidaten van de drie lijsten hebben grootse plannen voor de toekomst van de VUB. De realiteit is echter anders. Door de besnoeiingen van overheidswege, heeft de VUB de laatste jaren al sterk moeten besparen en dankzij wijlen (goddank!) minister Coens zal dat in de komende jaren helaas niet anders zijn. Het komt er voor de studenten dan ook vooral op aan om waakzaam te zijn dat eventuele besparingen niet op de kap van de student gebeuren. Peter Goyvaerts zat dit jaar reeds in de Raad voor onze faculteit en heeft er niet stilgezeten. Zo was het mede door zijn halstarrige houding dat het inschrijvingsgeld nog steeds vijfduizend frank lager ligt dan aan andere universiteiten. Bij de inzapping (d.i. het bevorderen en benoemen van profen en assistenten volgens de nieuwe regels van het decreet) heeft hij er mee over gewaakt dat de faculteit L&W bijna geen mandaten moest inleveren, opdat het onderwijs ook in de kleinere secties niet in het gedrang zou komen.

Overigens ziet de toekomst er voor onze faculteit weer wat rooskleuriger uit, want het aantal studenten is dit jaar aanzienlijk gestegen, in tegenstelling tot bvb. de economie en de rechten. Dit opent nieuwe perspectieven, die echter niet mogen gekortwiekt worden door lineaire besparingen. De beste garantie hiervoor is een stem voor Peter Goyvaerts en zijn plaatsvervanger Jo De Ro. Want meer dan ooit is het belangrijk om iemand met ervaring in de Raad te hebben. Bovendien zijn Peter en Jo de twee enige kandidaten die niet gebonden zijn aan enige lijst of partij, zodat zij enkel jullie belangen moeten dienen. Daarbij willen Peter en Jo beter samenwerken met de vertegenwoordigers in de faculteitsraad om ook daar een aantal al lang aanslepende problemen (valvas, secretariaten, examenroosters op tijd...) aan te pakken. Dus kraai dat hok in op 17, 18 of 19 november en stem op Peter en Jo. Niet vergeten haor, daén!

Geen woorden maar daden!

Kies MLB!

Als het op strijden en actie voeren aankomt is MLB steeds present. Niet alleen bij de verkiezingen, maar gans het jaar.

Wat doet MLB?

Strijd tegen racisme en steun aan de Derde Wereld

- Dagelijks bestrijden van het racisme via info en discussies, verspreiden van anti-racistisch materiaal.
- Realisatie van werkgroepen ter ondersteuning van de petitie Objectief 479.917 in de faculteiten Geneeskunde, ESP, Wetenschappen, Rechten, Toegepaste Wetenschappen, Letteren en Wijsbegeerte. D.w.z. 100 medewerkers die met de petitie rondgaan en 3000 petitie opgehaald aan de VUB.
- Migranten verkiesbaar gezet op onze lijst voor de SoR.
- Bezoek aan het concentratiekamp te Breendonk.
- Actieve steun aan de jaarlijkse geldomhaling van 11.11.11.: MLB haalt hiervoor jaarlijks 40.000 à 50.000 frank op.
- Hand in hand lopen voor gelijke rechten met een ganse ploeg op de 12 urenloop.

Strijden voor een sociaal beleid en solidariteit met de arbeiders.

- Inzetting van de petitie tegen de prijsverhogingen
- steun aan Biotecho in de discussie over gratis vervoer naar Rode.
- informeren en mobiliseren van de studenten tegen het asociaal beleid door het verspreiden van alternatieven aan onze MLB-stand in het cafetaria.
- cisen van meer inspraak voor de studenten over de inhoud van de cursussen, tegen de absolute machtspositie van de profen.
- werken met de petitie Objectief voor gelijke rechten bij de arbeiders van Volkswagen.
- bezoek aan de bezetters van de Boelwerf in Temse.
- Steunophaling voor de bezetters door de verkoop van kalenders. Opbrengst: 1.000 frank.

Marxistisch-Leninistische Beweging

OVERWINNINGSFEEST

GELIJKE RECHTEN

24 november 1992, 18.00 u
Handelsbeurs / Meir / Antwerpen

☐	Académie Filaret (pliv Oshan Gryham)
☐	Decart Carole (pliv Vandenberghe Nete)
☐	
☐	Desimpelaere Jaap (pliv Desimpelaere Joke)
☐	Ferrudj Mohamed (pliv Geets Ane)
☐	
☐	Nimmegheers Stany (pliv Lezard Nancy)
☐	
☐	Vets Jansen (pliv Verdelot Bijen)
☐	

De 6 kandidaten van MLB

vub ratie

VUBratie is een beweging (geen partijpolitieke formatie) van studenten die zich vertoosbaar stellen met twee doelen voor ogen.

Ten eerste, wil vubratie op de VUB mee het beleid herstellen dat deze universiteit haar gedreven eigenheid als opinievormende, vrijzinnige en sociale instelling gaf. (zie ook het artikel van de oud-SoR-voorzitters)

Ten tweede, wil vubratie de besparingswoede in de sociale sector een halt toeroepen. Het wordt tijd dat de student nog eens centraal komt te staan in plaats van de begroting.

De voorbije jaren

De voorbije jaren is er een brie-à-brac beleid op zijn Belgisch gevoerd dat de belangen van de student niet verdedigt. De huidige voorzitter van de Sociale Raad (Jean-Marie de Meester, Studenten voor Studenten), beschouwt zichzelf ook niet als student: "Ik ben in de eerste plaats een beheerder." Een bureaucraat dus. Vooris is hij er erg verzekerd van ook volgend jaar voorzitter te zullen zijn: "Het is goed dat er dit jaar 17 kandidaten zijn, dat legitimeert mijn verkiezing." Wel, wel.

De voorbije drie jaar bepaalde de mensen van de lijst 'Studenten voor Studenten' het studentenbeleid aan de VUB. Hun campagne werd gefinancierd met 10.000 BEF uit de kassa van elke fakultaire kring (over hun andere geldelijke bronnen zwijgen we hoffelijk) en men voerden een beleid zonder visie, gestoeld op valse beloften.

Onder andere volgende zaken werden bevolkt:

- Bouw van 450 nieuwe studentenwoning (niet gebeurd)
- Veiligere oversteekplaatsen op de Triestlaan (niet gebeurd)
- Uitbreiding van het restaurant met 300 plaatsen (niet gebeurd)
- Stemrecht voor de Raad van Beheer voor de 1ste kandidatuur (niet gebeurd)
- Behoud van het inschrijvingsgeld (onderzussen is dat verhoogd)
- Behoud bier- en frisdrankprijzen op 25 bel (onderzussen is dat verhoogd)
- Betere oprang buitenlandse studenten (men wil UCOV afschaffen)
- Geen verhoging huurprijzen koten (onderzussen verhoogd)

Programmapunten van Vubratie

Naast onze beleidsoplossingen hebben we ook een aantal concrete voorstellen naar de nabije toekomst toe. In tegenstelling tot de lijst 'Studenten voor Studenten' (SVS), weigeren we met programmapunten af te komen zoals "450 nieuwe koten". Dat zijn immers algemene plannen die al jaren bestaan en er echt niet op initiatief van hun lijst gekomen zijn. Laat u evenmin misleiden door 'verwezenlijkingen', die evenmin tijdens het voorbije jaar aangevraagd zijn. Onze volgende concrete voorstellen zijn echter wel nieuw ten opzichte van de voorbije jaren. De achterliggende beleidsvisie ervan vind je in ons boekje. We willen jullie niet wijsmaken dat ze alle op 1 jaar tijd te verwezenlijken zijn, maar anderzijds kunnen een aantal beslissingen wel herzien worden. Daarom ijveren we voor:

- Terugschroeven van de prijzen in de cafeteria en het Kulturekafee; voor de prijsstijging van de bijspijzen in de BSG-zaal is de Sociale Raad niet bevoegd, maar

voor het cafeteria liggen de zaken anders: de reële kosten zijn daar weinig gestegen, terwijl de prijzen met 20% de hoogte ingingen.

- Geen stijging inschrijvingsgeld (de verklaring van de rechten van de mens streeft naar kosteloos onderwijs)
- Mogelijkheid voor administratieve verlichtingen op campus Jette (nu moeten studenten uit Jette daarvoor naar de campus Oelenplein komen!)
- Meer geld voor de sociale sector (en niet zonder protest aanvaarden dat er gesnoeid wordt in de beoelaging)
- Het aanstellen van een student als ombudsman (en zeker niet, zoals nu, een prof waar sommigen niet naartoe durven gaan en die zelf zijn nek niet voor een student durft uitsteken)
- Studentenvoorlichting over wat er gebeurt in de Sociale Raad en de Raad van Beheer (nu hoor je daar niets van)
- Een milieubeleid op de unie zelf uitbouwen (recyclagepapier om te beginnen!)
- Meer mogelijkheid tot volgen van keuzevakken in de humane wetenschappen voor de technische richtingen en andersom
- Opnieuw volledig terugbetaalde medische verzorging in het gezondheidscentrum
- Het uzbaken van een eigen copycenter aan de VUB
- Echte openbaarheid van de examens + alle examenroosters op tijd uithangen
- Een voldoende termijn garanderen voor het maken van taken (opgaves tijdig krijgen bijvoorbeeld)
- Geen numerus clausus maar voorlichting over de toekomstperspektieven voor kandidaat-studenten zodat die zelfstandig een keuze kunnen blijven maken over welke studierichting men aanvat.
- Het invoeren van volwaardige introductiedagen om de studenten wegwijs te maken op de universiteit en erond en om hun een idee te geven van het komend lessenpakket (zodat niemand een verkeerde richting begint)
- Heropening van de discussie in de Raad van Beheer over stemrecht voor eerste kandidatuurstudenten
- Geen verbod op het laten slapen van een vriend of vriendin op je V.U.B.-kot

- Informatie over het gebruik van het VUB-net, CD-rom, etc...
- De bestaande academische en administratieve organisatie verbeteren door:
 - de reorganisatie sekretariaten (sommige zijn onderbemand of slecht toegankelijk)
 - programmaboekjes op tijd te krijgen
 - snellere benoemingen en vervangingen van professoren en assistenten (voor sommige vakken zijn er nog geen profoten aangesteld)
 - tijdig vervangen van computers die stuk zijn

Onze campagne wordt enkel gefinancierd door mensen van de VUB: individuen die zich zorgen maken over het karakterverlies van deze universiteit en over de afbraak van de sociale sector. We hopen dat we dankzij jullie stemmen een 'qualité non-négligable' kunnen worden, en geen 'quantité négligable'. Verandering kan!

VUBratie in de Raad van Beheer

effektieven plaatsvervangens

Erik Bohiels 1ste lic. info.	Bert Schoofs 1ste lic. info.
Mia Bockstal 2de kan. handelsir.	Ronny Damsoreau 3de gr handelsir.
Petar D'haene 1ste lic. psy.	Sara Huylebrouk 1ste lic. psy.
Karin Verelst 1ste lic. filof.	Michiel Van Hoof 2de kan. komm.
Sumio Yoshimi 4de doc. gen.eesk	Gerlant van Berlaer 2de doc. gen.eesk

VUBratie in de Sociale Raad

effektieven plaatsvervangens

1. Gaert Acte 2de lic.	Sumio Yoshimi 4de doc.
8. Patrick Gyselsinck 1ste graad	Patrick Coenen bijz. lic.
12. Jurgan Osta 1ste kan.	Sami Amira 2de lic.
15. Steven Vervoort 1ste lic.	Frank Dupont 1ste lic.
19. Eric Willemaers 2de graad	Koen Lafever 1ste lic.

Zes kruisjes kunnen je leven veranderen

Onze kandidaten voor de SoR

3	BROUCKE Stijn	X	BUTENAERTS Stijn
5	DE KERPEL Sven	X	LIGNOT Serge
6	de MEESTER Jean Marie	X	CASTEELS Pascale
10	LEMA Joeri	X	VAN BERLAER Gerlant
13	TROUBLEYN Joris (Bart)	X	HAECK Brian
14	VERBRUGGE Koen	X	DE KONINCK Tom

Kandidaten Raad van Beheer

	ANTOINE Anthony (HAECK Brian)	MACHARIS Ronny (BEYST Mark)	
	ROOX Kristof (DESWERT Stefan)	DEBACKER Steven (V.D. VEEN Philip)	
	FAMAHEY Rose (GYSELS Elke)	V.D.DURPEL Koen (V.D.PUTTE Dimitri)	

Ons volledig programma vind je terug in onze folder & onze strooibiljetten. In deze kleine ruimte beperken we ons tot de krachtlijnen: SVS wenst haar rationeel en toekomstgericht beleid verder te zetten. Het sociaal karakter van de VUB moet bewaard blijven. Dit is niet altijd even gemakkelijk, daar onze universiteit reeds lang het mikpunt is van bezuinigingen en nadelige acties van overheidswege. Enkel een zuinig, maar sociaal verantwoord beleid kan hier weerstand aan bieden en kan voorkomen dat de toekomst wordt gehypothekeerd!

Bewogen tijden staan voor dedeur. Een aantal ingrijpende beslissingen moeten genomen worden (o.m. inz. het organiek statuut v/d vub, de overheveling van de Campus naar Jette, ...). Daarom heeft de Raad nood aan ervaren afgevaardigden, die de slagen van de zweep kennen. SVS biedt deze ervaring. Al onze kandidaten zijn immers reeds jarenlang actief in de beleidsorganen van onze universiteit!

Onze lijst wordt daarenboven actief gesteund door het VRG, SOLVAY, KEPS, PK, GK, HILOK, INFO-GROEP, PPK & WK

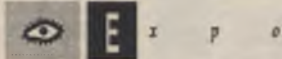

Stem op de SVS kandidaten

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM 'Y' - DIENST KULTUUR VUB

tel. 02/641 23 25 (23 26)

PETER GOOSSENS

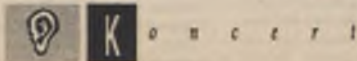
- schilderijen -

vernissage op vrijdag 6 november van 18 u tot 21 u

Peter Goossens' schilderijen zijn een uitdrukking van zijn persoonlijke ervaring van de werkelijkheid. Ze trachten het hier en nu weer te geven, maar willen tegelijkertijd een tijdsloosheid uitstralen.

In de schilderijen is er steeds een organisch verband aanwezig tussen idee en vorm.

6 nov. tot 2 dec. 1992 - Gallery' en KK - van 11u30 tot 17 u

SONICPHONICS

Misschien heeft u gemerkt dat in dit krantje het 'wij'-gevoel zich soms laat gelden. De reden daarvoor is, dat WU er uitermate fier op zijn dit gezelschap naar hier te kunnen brengen.

Zwierende en zwaaiende gitaren en op hol geslagen saxen in achtervolging met voorgeprogrammeerde backing tracks.

De John Dobie uit het gezelschap was reeds in actie in 'K.K.' met 'B-SHOPS FOR THE POOR' (herfst '91)

Geoff Serle : drum machine programmering, keyboards, tapes, zang
Jon Dobie : gitaar, saxen
Gary Smith : gitaar
John Edwards : elektrische en acoustische bas

Donderdag 12 november - Kultuurkafé - 21 u - gratis

PIERRE LOGNAY QUINTET

Met het Pierre Lognay quintet neemt 'K.K.' de draad weer op waar hij op 30 april van dit jaar op swingende wijze was achtergelaten (zie piano). Ter verduidelijking : Brussels-Luikse rock jazz met fijnbesnaarde blik op een roemrijke traditie (Jimi Hendrix, Miles Davis).

Pierre Lognay : gitaar
Kris Defoort : piano
Marc Frankinet : trompet
Michel Marisau : bas
Olivier Erdei : drums

Donderdag - 19 november - 21 u - Kultuurkafé - gratis.

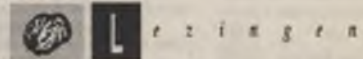
KALMAN BALOGH

Kalman Balogh is afkomstig uit een beroemde Hongaarse zigeunerfamilie, en bespeelt al van jongsaf het cimbal (snaarinstrument op poten). 'Weemoedig sleepende melodien en razende dansen in een doorlopende golfbeweging', zegt een lyrisch journalist, wij zeggen : komen.

Kalman Balogh : cimbal
Hasso Hurlig (Zweden) : akkoorden, kontrabas
Laszlo Major : viool
Ivan Barvich : tambora, kaval
Pal Havasret : kontrabas

Donderdag 26 november - Kultuurkafé - 21 u - gratis

Voor het eerst organiseert Amarant i.s.m. de Dienst Kultur een lezingenreeks over hedendaagse kunst.

Warhol - Klein

Andy Warhol en Yves Klein werden beide geboren in 1928. Toch was de rol van de één al uitgespeeld toen de ander als kunstenaar naar voren trad: Klein overleed in 1962, hetzelfde jaar waarin de illustrator Warhol zijn eerste pop-art werken vervaardigde. Op het eerste gezicht zijn de verschillen tussen de twee opvallender dan de overeenkomsten. Warhol, de zoon van Hongaarse immigranten die zich vestigden in de Amerikaanse industriestad Pittsburg, vereenzelvigde zich meer dan enige kunstenaar vóór hem met de banaliteit en het materialisme van zijn land. Met zijn 'Factory' maakt hij de kunst tot bijna-massaproduct. Klein groeit als kind van een Frans/Nederlands schildersrechtspaar op tussen schilderijen. Zijn project lijkt leggesteld: hij zoekt een absolute, bijna religieuze schilderkunst in het blauwe, rozerode of gouden monochroom, hij schildert met licht en vuur. Zelfs zijn 'edities' zijn stuk voor stuk met de hand gemaakt. Warhol is passief; de peetvader van de Newyorkse sixties-scène, voyeur bij uitspattingen en zelfdestructie. Klein is hyper-actief; onvermoeibaar reiziger, professioneel judoka. Een stuntman, ook in de kunst.

Bij nadere beschouwing vallen de overeenkomsten tussen de twee in het oog. Beide radicaliseren de schilderkunst: door eendelige herhaling, door het toepassen van nieuwe procedés. Bij beide vervaagt het 'aura' van het schilderij in handschrift. Beide zijn mythomane; biografische gegevens en artistieke moves worden moeiteloos aangepast aan de omstandigheden, en beide creëren op die manier een zorgvuldig gekoesterd vedette-*image*. De beschouwer die de grens wil trekken tussen ernst en spot, tussen grote kunst en charlatanerie, wordt door Klein én Warhol op een dwaalspoor gebracht.

- di. 17.11 Warhol en Klein, overeenkomsten en contrasten.
Hun context: het na-oorlogse Frankrijk en de 'art informel'; het abstract-expressionisme en de opkomende pop-art in de Verenigde Staten.
- di. 24.11 Yves Klein.
De monochromen: het schilderij als pure kleur. De immateriële kunst: licht en leegte tentoongesteld. De alchemie van blauw, goud en vuur. Het lichaam in actie. De mythologie.
- di. 1.12 Andy Warhol.
De zeefdrukken: het schilderij als serieproduct. De aantrekkelijkheid van het alledaagse, de fascinatie voor de faam. De Warhol-scene en de films en tapes: afstandelijke registratie. De mythologie.
- di. 8.12 Verwantschap en invloed.
Van Klein naar Kapoor, van Warhol naar Koons, Steinbach en Delvoye.

Docent: Jan Middendorp

Beuys - Nauman

- di. 19.01.93 Inleiding tot het Fluxuswerk (met videofragmenten).
Het fenomeen Beuys (biografie, ideologie, receptie).
- di. 26.01.93 Joseph Beuys. Installaties en tekeningen.
- di. 02.02.93 Bruce Nauman. Performances, sculpturen en video-installaties.
- di. 09.02.93 Beletenis en invloed van het werk van Beuys en Nauman.

Docent: Hans Martens

De lezingen gaan door in Gallery' om 20u
cursusgeld per reeks : 1000bl. - VUB studenten en -personeel 800bl. - inschrijvingen : 02 641 23 25

De Moecial

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozerns aller tijden, verenig u! Post julie briefje in de Moecial-brievbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

Geshockeerd door een vibrator...

Een handlager van de paus, de 19de eeuwse paternalistische moraalridder professor Slop (tandheelkunde), werd verleden week geshockeerd door de verkiezingsaffiches en pamfletjes van de lijst *vubratie*, waar een vibrator op prijkt.

Prompt beval hij deze systematisch af te trekken (...) en te verwijderen. Misschien heeft deze persoon angststromen over vibrerende apparaten. Hij zit als tandheelkundige tenslotte vaak met vibrerende boortjes die ongeveer dezelfde vorm hebben in lichaamsopeningen van medemensen. Toch is dit geen eklus om een vorm van vrije meningsuiting op basis van persoonlijke morele bekrompenheden te verbieden en zo het principe van Vrij Onderzoek te overtreden. Voila.

Diederik Dildo

Verkiezingsroddels

Het gerucht gaat dat op vraag van SVS tot nog toe onbekende kringen de *Vubratie*ffiches systematisch zouden overlapt hebben.

Wij kunnen ons moeilijk voorstellen dat SVS of VUB-kringen zo ondemocratisch zouden zijn dat ze zich tot zoiets zouden laten verleiden, al valt verkiezingspropaganda natuurlijk niet onder het plakreglement. 'Zal wel een geval van verkiezingsparanoïa zijn zeker?'

De eerste affiches voor het *Moecial*-verkiezingsdebat werden soms op verschrikte kreten onthaald: *eikes*, *MLB!* Het punt is, lieve lezers, dat de *MLB*-jongens en meisjes hun logo een beetje te laat hadden ingeleverd en dus met hun initialen levensgroot in het midden van de affiche prijken (de schuld daarvan was onze kers-

verse en al bijna rotte pl.v. coördinoïde). Hun ster is pas later op de affichehemel verschenen.

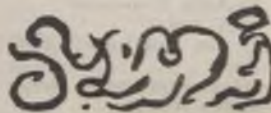
Dus: in 't vervolg eerst lezen en dan panikeren, lieve lezers. Trouwens, wie heeft er nu iets tegen het *MLB*?

Naar wij vernemen zwerft G. A., machiavellist in dienst van *Vubratie*, de laatste tijd veel rond in Scandinavische kringen afkomstig van Vesalius. Onze informant ter plekke wist echter niet te vertellen of de genoemde G. A. daar was om stemmen dan wel hoogblonde Scandinavische schone te ronselen.

Het leven van de mensen van de Letteren en Wijsbegeerte wordt de laatste tijd opgefleurd door de blinkende aanwezigheid van de tanden één hunner kandidaten in

gangen, hallen en trappen van het faculteitsgebouw.

Afgezien van het feit dat de betrokken jongeman op zijn minst een levende reclame is voor de anti-rookcampagne (zie elders in deze *Moecial*), is hij blijkbaar ook een bron van inspiratie voor sommige snoodaards in 'y'. Tenminste, dat concluderen we uit de licht bijgewerkte afficheversies die o.a. de deur van het VO-lokaal sieren. Wij van *De Moecial* achten het onze plicht u, onschuldige lezer, in het kader van onze informatieplicht ervan op de hoogte te stellen dat enkel de affiches met uitsluitend witte tanden een getrouwe weergave zijn van het gebit van de betrokken kandidaat.

We zijn er bijna, we zijn er bijna, maar nog niet helemaal...

Objektief 479.917

Wat is Objectief 479.917?
479.917 is het aantal stemmen dat het *Vlaams Blok*, *Agir* en het *Front National* samen behaalden bij de verkiezingen van 24 november 1991. Objectief is een uitdaging om in één jaar op een petitie net zoveel handtekeningen te verzamelen tegen het racisme en het fascisme, d.w.z. 479.917 handtekeningen voor 24 november 1992.

Wat eist de petitie?

Gelijke politieke en sociale rechten voor Belgen en immigranten. Om dit te bereiken vraagt de petitie de automatische toekenning van de Belgische nationaliteit aan de vreemdelingen die sedert vijf jaar wettig in België verblijven. Zo bevestigden de ondertekenaars dat de gelijkheid van rechten een elementaire voorwaarde is voor de strijd tegen het racisme en fascisme. Zo erkennen zij dat er geen superieure nationaliteit bestaat: een nationaliteit is alleen maar een juridische band tussen een burger en een staat.

Wat is de inzet van de petitie?

In de inleiding van de petitie wordt herinnerd aan de sinistere verwezenlijkingen van het fascisme in het verleden. Vandaag steken overal in Europa gelijkaardige fenomenen weer de kop op: brandstichting in opvangcentra voor vluchtelingen in Duitsland, racistische moorden in Frankrijk en België, oproep van fascisten om de syndicale vrijheden te fruitiken, uitbarsting van het reactionaire nationalisme en van een moordende burgeroorlog in Joegoslavië.

Wat maakt de petitie zo succesrijk?

Voor alles, de eenheid in de strijd voor de 479.917 handtekeningen: personaliteiten van alle politieke en filosofische strekkingen, actief in verschillende milieus, medewerkers in alle regio's van het land, van alle nationaliteiten, mannen en vrouwen van alle leeftijden. 10.000 medewerkers die beslist hebben samen de strijd in te zetten om eens en voor altijd knaf te maken met racisme en fascisme.

Het wetsvoorstel van Objectief 479.917

Objectief 479.917 streeft een dubbel doel na. Ten eerste het binnenhalen van een aantal handtekeningen. Ten tweede de realisatie van een eis, nl. het toekennen van gelijke politieke en sociale rechten aan migranten door automatische toekenning van de Belgische nationaliteit aan allen die vijf jaar wettelijk in België verblijven. Anne Maesschalk, juriste aan de ULB, heeft een wetsvoorstel gemaakt. In de toelichting op het wetsvoorstel staat het volgende: "Deze fundamentele hervorming komt tegemoet aan twee dringende noden. Zij maakt een einde aan de politieke rechteloosheid van de migranten, die toch 10% van de bevolking vormen van dit land. Zij verbreidt de wettelijke onderbouw voor de democratie in België, waardoor de opgang van extreem-rechtse partijen kan worden gestuit. De migranten zijn de eerste slachtoffers van extreem-rechts; om zich met dezelfde politieke middelen te kunnen beschermen als de Belgen, moeten zij dezelfde politieke en sociale rechten krijgen. De geschiedenis leert ons dat de verspreiding van racistische ideeën de volledige afbraak van de democratische rechten inluidt. Daarom moet de uitzaaïing van deze kanker worden gestopt. Het is hoog tijd dat de wetgevende macht een elementaire daad van democratie stelt door het algemeen stemrecht in te voeren. Door de Belgische nationaliteit toe te kennen aan alle vreemdelingen die sedert vijf jaar wettelijk in België verblijven kan zij een duidelijk anti-racistisch teken geven aan het geheel van de bevolking. Het wetsvoorstel moet wet worden. Vertegenwoordigers van de politieke partijen met uitzondering van het Vlaams Blok en Front National, worden aangesproken om het voorstel bij het parlement in te dienen en bij voorrang te laten stemmen. De tijd dringt. Het wetsvoorstel is te verkrijgen op het secretariaat van Objectief 479.917. Op-

merkingen en aanvullingen zijn welkom. Ga met dit wetsvoorstel naar politici die je kent en vraag hen uitdrukkelijk dit voorstel te ondersteunen. De onmiddellijke realisatie van de eis is slechts mogelijk met de steun en inzet van elke antiracist. Help ook mee om het objectief te behalen: stel de petitie voor aan vrienden, binnen je kring, in jeugdorganisaties. Doe mee aan de Objectief-happening op 24 november 1992; nodig een spreker uit om de campagne uit te leggen binnen je kring of jongerenorganisatie; en help ons de onvermijdelijke financiële uitgaven te dragen door steunbonnen te kopen en te verkopen.

Doe je mee?
Sluit je aan bij ons, en help ons naar de overwinning. Maak België racisme- en fascistievrij.

Kontakadres: Objectief 479.917, kazernestraat 68, 1000 Brussel, tel: 021513.83.46

Interview

Uitgerookt!

Dinsdag 24 november wordt een grote dag aan de VUB. Neen, er is geen nieuwe politieke aardverschuiving op komst, de Arbeidsgeneeskundige dienst organiseert een rookvrije dag. Hierover een interview met Dr. J. Van Roy.

De Moecial: 24 november wordt dus de rookvrije dag aan de VUB, wat moet dit dan concreet inhouden?

Dr. Van Roy: Vooreerst moet duidelijk gemaakt worden dat dit niet het zoveelste anti-tabak-initiatief is. Wij zijn als arbeidsgeneeskundige dienst nog steeds een voorstander van de individuele vrijheid in al haar facetten. Anderszins moeten we ook een gezonde levenswijze bevorderen, dit houdt o.a. deze rookvrije dag in. Er zijn heel wat zaken die de studenten bezighouden: hun studies, de ontspanning, de sociale contacten en nog veel meer. Het alles bestaat bij jongeren soms veel te weinig bekommernis om hun ge-

zondheid. En roken blijft hoe dan ook een gezondheidsbedreigende factor, we kunnen zelfs vaststellen dat een gemiddelde roker ongeveer 7 jaar minder lang leeft dan een niet-roker.

De Moecial: U beweert dat het rokersprobleem in feite een kwestie van bewust leven is?

Dr. Van Roy: Zo zou men het inderdaad kunnen stellen. Zo ook voor andere drugs. Het gebruik ervan is niet te begrijpen zonder het fenomeen "waarde van het leven", men zoekt in feite een oplossing voor zijn problemen. Het mechanisme i.v.m. tabak is ongeveer hetzelfde.

De Moecial: Als het roken dezelfde wortels heeft als het druggebruik in het algemeen, waarom dan geen algemene aanpak i.p.v. zich toe te spitsen op tabakspreventie?

Dr. Van Roy: In theorie zou dit inderdaad beter zijn, maar we mogen niet overhaasten. "First Things first" zoals de Moecial zouden zeggen. Ik wil nogmaals benadrukken dat we geen repressieve actie willen voeren. Wij bezitten vakkennis en technische expertise, die we via de structuren van de VUB naar buiten willen brengen. In feite is het onze plicht dit te doen, een politieke verantwoordelijkheid als het ware.

De Moecial: Zal deze rookvrije dag dan enkel het doorspelen van informatie inhouden?

Dr. Van Roy: Neen, de informatiever-schaffing is slechts één aspect, ook zullen we concreet de mensen die willen stoppen met roken in hun poging ondersteunen. Dit kan zowel individueel als in groep gebeuren. De keuze blijft uiteindelijk bij het individu, we kunnen enkel onze kennis aanbieden.

De Moecial: Wat gebeurt er concreet op 24 november, Om the Field?

Dr. Van Roy: De actie wordt op drie niveaus gevoerd. Ten eerste: niet-rokers kunnen voor hun rechten opkomen en vragen dat er niet in hun nabijheid gerookt wordt. Een rookvrije dag dus, een dag waarop men vrij moet

zijn om niet te roken, ten tweede moet men op de bestaande regulerender verder werken. We vragen dan ook dat op openbare plaatsen niet gerookt wordt. Ik moet hier wel benadrukken dat deze wetgeving niet zomaar arbitrair is, ze is er op vraag van de meerderheid van de bevolking gekomen. En ten derde bieden wij rokers de mogelijkheid om over hun *stop-moelijkheden* te komen praten.

Die dag zullen we ook Studio Brussel mogen verwelkomen in ons restaurant, zowat tussen 11 en 15 uur. Er zullen standjes zijn van *Belgisch Werk tegen Kanker* en *Kom op tegen kanker*. Bij de geneeskundige dienst zal men informatie naar de rokers toe kunnen vinden.

De Moecial: Dit initiatief lijkt de zoveelste sensibiliseringscampagne. Men wordt constant rond van alles en nog wat gesensibiliseerd, denkt U echt dat deze campagne enig succes zal hebben?

Dr. Van Roy: De overdeven informatiestroom wordt wel degelijk een probleem. Men wordt dag in, dag uit om de oren geslagen met allerhande soorten informatie, zowel in de communicatiesector, de politieke als de gezondheidssector. Aan de andere kant is de actie weinig zinvol als ze niet gepaard gaat met voorafgaandelijke informatie omtrent de problematiek, in dit geval het roken. Daarom zullen we ook niet agressief te werk gaan, de informatie wordt aangeboden, maar uiteindelijk beslist men zelf over wat men ermee doet. Hiermee proberen we afkeerreacties te voorkomen.

De Moecial: Nog een afsluitende vraagje: hoe staat U tegenover de agressieve campagnes die de tabaksindustrie voort in de ontwikkelingslanden?

Dr. Van Roy: Persoonlijk vind ik deze even gevaarlijk als de wapenindustrie. Beide storen de menselijke ontwikkeling en dus zou de productie ervan moeten verboden worden. Maar ja, ook hier is de economische logica belangrijker dan de menselijke factoren.

Marquis de Bourque

Nota van de redactie: De legitimiteit van de rookvrije dag buiten beschouwing gelaten, meent *De Moecial* een kritische kanttekening te moeten plaatsen bij bovenstaand interview. *De Moecial* werd door de SoR-voorzitter op de hoogte gebracht van een SoR-beslissing. Wij citeren letterlijk: "De Sociale Raad van 29 november 1992 besliste dat de Moecial actie haar medewerking zou verlenen aan de V.U.B.-rookvrije dag van 24 november 1992 en aan alle activiteiten in verband met tabakspreventie." Dit dictaat van de SoR naar *De Moecial* toe is een gevaarlijk precedent. Wat met de zo opgehieldte persvrijheid, die hier, aan deze Vrije universiteit, hoog in het vaandel gedragen zou moeten worden.

De Moecial distancieert zich volledig van dit initiatief, niet omwille van het initiatief zelf, maar omdat dit ons van bovenaf opgedrongen werd. Wij benadrukken, en zullen blijven benadrukken, dat *De Moecial* redactioneel volledig onafhankelijk is en blijft. Zonder rechtstreeks het verband te leggen, valt het *De Moecial* op, dat er een parallel bestaat tussen dit initiatief en het opkomend repressief karakter van onze maatschappij. *De Moecial* zal hoe dan ook in het vervolg dergelijke dictaten naast zich neer leggen.

BSG-Agenda

Greenpeace Vroem!

Guido Lauwaert:

"Afgewezen manuscripten naar VUB"

Guido Lauwaert, cultuurchroniqueur van het weekblad Markant, trekt zich in het nummer van 24 juli het lot aan van wat hij "de kleine schrijvers" noemt. "Waarom," zo vraagt hij zich af, "opent het Antwerps Museum voor het Vlaamse Cultuurleven niet een bibliotheek van Afgewezen Manuscripten?" Volgens Lauwaert werpen dergelijke

schrijfsels vaak meer licht op het Vlaamse cultuurleven dan menig uitgegeven boek. "En als het AMVC geen interesse heeft, kan de VUB de zaak op zich nemen," zo suggereert Lauwaert. Als het aan Guido ligt dus voorlopig geen duimendraaierij meer op de Sectie Germaanse Filologie ...

St.-Gé

Dinsdag 10 november
PPK : doop + doop-TD in BSG
WL : doop in Den Brosser
KB : damesvoetbal KB ZWK om 16 h in 't Complex
LIA : bezoek tentoonstelling : "Socialistisch realisme" vertrek om 14 h 't Complex
Campina : film Twin Peaks Qc 20h
Apia : Billy Bathgate Qd 20 h
Pers : Plastronnenfuij in De Prof
Woensdag 11 november
VRG : doop + doop-TD in BSG
Donderdag 12 november
LVSV : Blue Boat Party
Aaikenzaai om 20 h
HLB : film Je t'aime moi non plus Qc om 20 h
JS : film Toto le Héros Qd om 20 h
PK : doop
Vrijdag 13 november
Pas op voor zwarte katten, ladders en andere ongeluksbrengrers
AVSG : doop
KB : deelname aan kwis in Plaza (Geraardsbergen) om 20 h
GK : TD in Toulouse Lautrec te Asse
Zaterdag 14 november
BSK : Bowling te Damme
Zondag 15 november
KBS : Overdrachtsantus in BSG
Maandag 16 november
WK : doop + TD in BSG
Campina : film "The Naked Lunch" Qd om 20 h
GK : film om 20 h in het auditorium te Jette
Dinsdag 17 november
AI : film "Bugsy" Qc om 20 h
BT : film "1984" Qc om 20 h
Woensdag 18 november
Keps : doop 18 h 30
GK : doop in de Witte Leeuw te Vilvoorde om 20 h
GK : TD in BSG Jette
HLB : ontmoetingavond om 20 h
KB : Bowlingavond om 19 h in de Confrater
VSG : film Qc
IG : film "Cyberpunk" Qd om 20 h

Donderdag 19 november
HF : doop om 20 h te Triomfplain 70
LIA : film "Lethal Weapon III" Qcom 20 h
SiVé St Vé Cocktail in BSG
Vrijdag 20 november
SiVé St Vé St Vé St Vé St Vé St Vé St Vé St Vé St Vé
Reis van het LVSV naar Parijs en EuroDisney tot zondag 21 november
Zaterdag 21 november
KB : doop + cantus in Geraardsbergen in zaal "bij Bocken" om 20 h
Maandag 23 november
GK : film in het auditorium te Jette
PPK : film "The Commitments" Qd om 20 h
WK : cantus in BSG
Dinsdag 24 november
KB : poppentheater Toone om 19 h in de Confrater
Apia : Taphangwedstrijd + gratis vat in de Luigi's
Woensdag 25 november
RPGC : film Qd
OP : film "Basic Instinct" Qc om 20 h
LIA : Vissen in Limburg : vertrek om 19 h 't Complex
Donderdag 26 november
KBS : TD in de Luigi's
WK : Marlene Dietrich in de Shamrock
PPK : Top 100 TD
\$: Oceade TD
AI : film "Mississippi Burning" Qc om 20 h
VSKM : film Qd
BSK : snookertornooi
Vrijdag 27 november
GK/Farma : vertrek weekend Erpenleide
AVSG : Herdenking 10-jarig bestaan in BSG Jette
Zaterdag 28 november
LIA : cantus te Hasselt zaal Ambiorix om 20 h
Zondag 29 november
PPK : cantus in BSG

"Three years of action" prijkt als onderschrift op de lidkaarten van Greenpeace-VUB: 2 weken geleden was het weer zo ver. Na meer dan een uur klooiën in een venster van gebouwen F kon er eindelijk vanaf de esplanade een wapperend spandoek met de tekst 'Bobje tript op smog - Greenpeace-VUB' gezien worden. Geen aanprijzing van de recentste 'stairways to heaven', voor één keer geen aanklacht tegen industriële uitlaatgassen maar een poging de studenten te wijzen op een manier om verkeerschaos, CO2-productie, plaatsbeperking en stadsvervuiling in te krimpen: carpooing. Het welbekende recept van de ene chauffeur die zijn vehikel opvult met anderen die dezelfde weg afleggen, dus. Heeft Greenpeace plotseling de auto centraal gesteld als ideaal vervormiddel? Toch niet. Degelijk georganiseerd en optimaal gebruikt openbaar vervoer blijft nog steeds het primair objectief. Het beperken van autoverkeer met carpooing als een van de mogelijke tussenoplossingen is nochtans een stapje in de richting van een meer leefbare omgeving. Wie aan de VUB een auto heeft of die zo goed mogelijk wil gebruiken en wie voor een kleine kosteninbreng lege auto-ruimte kan helpen opvullen wil Greenpeace met elkaar in contact brengen. De bewuste spandoek-woensdag was daarom de eerste van een standjes-driedaagse in het kafetaria. Gedurende deze drie middagen konden geïnteresseerden op een lijst intekenen om zich als carpooing-chauffeur op te geven. Deze lijsten worden dan aan de kiosk ter inzage gelegd voor potentiële meerrijders die kostendelend willen meeforenzen. Wie vooraanslag aan dit "carpool"-project wil meewerken, kan als kostendelend passagier de geactualiseerde chauffeurslijst aan de kiosk inkijken. Potentiële chauffeurs kunnen hun gegevens invullen op onderstaand strookje en dat deponeren in de Greenpeace-bus aldair. Vroem.

P.C./Gwb. VO

Naam: _____
 Kontaktadres of -telefoonnr.: _____
 Plaats & tijdstip van vertrek naar VUB _____
 Vertrek vanuit VUB (tijdstip + plaats - Etterbeek, Jette, St.-G.-Rode): _____

Benefiet voor Autisme

Break the Silence

"Break the Silence" organiseert voor de mensen die al genoege Kerstkaarten hebben gekocht en nu eens ambiance willen maken, een altruïstisch avondje in het Kultuur Kaffee. Daarvoor hebben ze de volgende nobele onbekenden (voor de journalist in kwestie althans) bijeengehaald: U.P.I.A. (Punk, Trashrock), The Link (50's 'R 'n' B met Claptoninvloeden), L'Amour Inégal (vreemd genre, vreemde jongens), Wacko Tobacco (jaren '60 en '70, groovy experimenten), Joe Cool (Funk, Afro, Reggae, Rock) en last but not least Spithead (Very Heavy Metal, hard en goed). De kaarten voor al dit leuke kunnen gekocht worden voor 100 Bf. bij ons aller Hans aan de Kiosk en bij de BSG-permanente tussen 11 en 14 uur. De opbrengst gaat integraal naar de Vlaamse Vereniging Autisme. Deze rare vogels zijn te bezichtigen in het Kultuur Kaffee op 20 november vanaf 20u.

Le beaujolais nouveau

Verdere inlichtingen : Carole Decerf, B68 - Laarbeeklaan 107 Campus AZ-VUB 1090 Jette, Brussel tel.: 02/267.12.19

Dinsdag 24 november 1992.

Uitzonderlijke voorverkoop

Kaarten voor het

2de Vrijzinnig Zangfeest van Vlaanderen

~~2000~~

150 fr

Place to be : Cafeteria van 12 tot 14 h.

Tweede Vrijzinnig Zangfeest van Vlaanderen

De Moecial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
 tel. 02/641.23.28
 fax 02/641.23.62

Plaatsvervangend
 Coördinator
 Egwin Gonthier

Redactiesecretaris
 Niek Feryn

Redactie

Sami Amira, Rudi Bettens,
 Niek Feryn, Egwin Gonthier,
 Jurgen Oste, Paz, Johan
 Vansintjan, Karin Verelst

Medewerkers

Geert Acke, Patrick Coenen,
 David Roofthoofd, Frans
 Truijens, Jack Van Handenhou

Illustraties

Rudi Bettens, Wim Castermans,
 Edwin Hacken, Elisabeth
 van Son, archief

Verantwoordelijke uitgever
 Geert Baetens
 Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikelen van het BSG en VO.

Dokteren aan de Derde Wereld

DIT stemt tot nadenken :
 1. Dagelijks sterven 40000 kinderen in de Derde Wereld. Nog eens 40000 worden door ziekte en ondervoeding verminkt. Deze kindersterfte is voornamelijk te wijten aan eenvoudig te voorkomen of te behandelen ziekten. Doodsoorzaak bij kinderen onder 5 jaar (UNESCO 1982) in Haiti en Java (1978) : diarree: 15% en 15%
 longontsteking : 12% en 21%
 ondervoeding : 33% en 22%
 2. Eén miljard mensen op de wereld leeft in een staat van voortdurende honger en ondervoeding.
 3. Slechts 20% van de wereldbevolking woont in de rijke landen, toch verbruiken zij 82% van de rijkdommen van de wereld. Zij verbruiken 75% van alle energie, 92% van alle industriële producten, etc...etc...

De wereldeconomie in haar geheel wordt thans in toenemende mate beheerst door de 20 grootste multinationale ondernemingen. Zolang de ontwikkelingslanden er niet in slagen zich aan deze imperialistische overheersing die de grondstoffenprijzen bepaalt, aan de economische ontwikkeling en het beleid van het land die de

lokale industrie wegconcurreren en het grootgrondbezit promoten en in stand houden... zullen ze ARM en ONDERONTWIKKELD BLIJVEN.
 Streven naar ontwikkeling betekend dus in de praktijk strijd voor maatschappelijke veranderingen, strijd tegen de nationale en internationale handelsstructuren en neokoloniale verhoudingen. Als je wil begrijpen wat er aan de hand is in de geneeskunde, dan moet je begrijpen wat er aan de hand is in de maatschappij, in de sociale, politieke en economische gelatigheid van die maatschappij en in heel de wereld. Geneeskunde voor de Derde Wereld (GvdDW) organiseert rond dit thema "Werken als arts in de DW, zin of onzin?", een avond met VIDEO en DISCUSSIE.
 Deze gaat door in Jette, maandag 16 november om 19.30h, bibliotheek van de campus (achter het ziekenhuis). Iedereen is van harte uitgenodigd !